

fordi de måtte blive begået i tilknytning til en faglig konflikt.

Der henvises til svarene på spørgsmål nr. 23 og 113, der er optrykt som bilag 2 til betænkningen.

Lovforslaget udvider det strafbare område for medvirken, hvilket under Folketingets behandling af lovforslaget har ført til en række spørgsmål om begrebet »forsæt« og dets grader. Lovforslagets bestemmelser om blandt andet terrorisme og finansiering af terrorisme omfatter alle forsætlige forhold. Det er således en betingelse for strafansvar efter §§ 114-114 b, at den pågældende har handlet forsætligt. I relation til f.eks. en bidragsyder vil det normalt sige, at bidragyderen i det konkrete tilfælde skal have været bekendt med eller have indset det som overvejende sandsynligt, at der var tale om en terrororganisation. S, V, KF, SF, RV og EL lægger i den forbindelse vægt på justitsministerens oplysninger om, at spørgsmålet om anvendelse af forsætsformen »dolus eventualis« i forbindelse med de foreslåede bestemmelser normalt vil være af meget teoretisk karakter.

Der henvises til svarene på spørgsmål nr. 117 og 118, der er optrykt som bilag 2 til betænkningen.

En væsentlig del af den offentlige debat om bekæmpelse af terrorisme har kredset om de særlige lister over terrorister, terrororganisationer m.v. i henholdsvis FN- og EU-regi. S, V, KF, SF, RV og EL ønsker derfor at understrege, at listernes eneste umiddelbare retlige virkning er pligten til at indefryse disse personers og organisationers finansielle midler. Opstår der under en dansk straffesag spørgsmål om straf for overtrædelse af en af de foreslåede bestemmelser i straffelovens §§ 114-114 b, vil de danske domstole skulle foretage en selvstændig vurdering på grundlag af bevismaterialet i den konkrete sag. Det forhold, at en organisation optages på EU's lister over terrororganisationer, er derfor ikke i sig selv ensbetydende med, at det under en eventuel straffesag her i landet vil kunne anses for bevist, at der er tale om en terrororganisation.

Der henvises til svarene på spørgsmål nr. 91 og 131, der er optrykt som bilag 2 til betænkningen.«

Flertallet (V, S, DF og KF) kan henholde sig til disse betragtninger. Flertallet (V, S, DF og KF) har i den forbindelse noteret sig det, der er

anført i justitsministerens besvarelser af spørgsmål nr. 45 og – særlig med hensyn til betydningen af EU's og FN's såkaldte terrorlister – spørgsmål nr. 69.

Særlig med hensyn til de bestemmelser, som nu foreslås indført, henviser flertallet (V, S, DF og KF) til justitsministerens besvarelser af spørgsmål nr. 72-78 og spørgsmål nr. 97.

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. 97, følger det af Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme – der som nævnt bl.a. ligger til grund for de foreslåede nye bestemmelser – at medlemsstaternes straffebestemmelser til gennemførelse af forpligtelserne efter konventionen skal fastsættes, gennemføres og anvendes med respekt for de menneskeretlige forpligtelser, særlig retten til ytringsfrihed, forsamlingsfrihed og religionsfrihed som fastlagt i bl.a. den europæiske menneskerettighedskonvention og FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder.

Flertallet (V, S, DF og KF) bemærker, at de nye bestemmelser må fortolkes og anvendes i lyset af bl.a. disse tilkendegivelser.

3. Det kan i øvrigt konstateres, at den offentlige debat om lovforslaget i meget vidt omfang har været koncentreret om to af forslagens bestemmelser.

Det drejer sig dels om den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 110 a, stk. 2, om Politiets Efterretningstjenestes adgang til at indhente oplysninger fra andre forvaltningsmyndigheder, dels om den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 783, stk. 2, om retskendelse »på person« i forbindelse med indgreb i meddelelseshemmeligheden.

4. Særlig med hensyn til den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 110 a, stk. 2, finder flertallet (V, S, DF og KF) det væsentligt at fremhæve, at den konkrete vurdering og afvejning, som efter de gældende bestemmelser i forvaltningsloven og persondataloven skal foretages, i almindelighed vil føre til, at de pågældende oplysninger kan (og skal) videregives til Politiets Efterretningstjeneste, hvis tjenesten anmoder om det.

På den baggrund er det flertallets (V, S, DF og KF) opfattelse, at en gennemførelse af den foreslåede bestemmelse ikke kan antages at føre til, at efterretningstjenesten får mulighed for at ind-